

WLB
145

envellidor - a adj. Envellidor
a vell. Bats els de casa
lliçons.

7 Acció d'envellir o
d'envellir-se; l'efecte.

envelliment m. Envelliment
vellir-se; l'efecte d'envellir.

envellir v. tr. i intr.

No a part (tr. fer tornar vell. Les paves l'han
envellit ràpidament | pron. Bor-
nar-se vell. S'ha envellit d'hora
el pobre Bonàs. ||)

No a part (intr. Junar, arribar a vell. Bats
els de casa envellixen molt. La
pa poc i envelliràs. Envellir
vellir)